

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XVIII. De humilitate, reuerentia & discretione in his considerationibus
adhibenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

DE ORAT. MENTALI. 415

sonæ sacratissimam illam humani-
tatem Christi formarint, ipsa tamen
vno non nisi in persona Filij facta
est. Atque ita solus Dei Filius incar-
natus est, & homo factus est, solus
ipse pro homine passus occubuit.
Verum ob hoc ipsum beneficium o-
mnibus simul personis gratias agere
debemus. nam piensissima illa vo-
luntas & amor ineffabilis, quo Dei
Filius homo factus est, tribus perso-
nis communis est. Hæc sunt quæ in
sublimi hoc mysterio consideranda
sunt, illa quæ considerando amorem
excitemus oportet, ob perfectionem,
& altitudinem incomprehensibilem,
& ineffabilem gloriam beatissimæ
Trinitatis exultantes.

CAP. XVIII.

*De humilitate, reuerentia, discretionem,
quam in diuinarum perfectionum
& sanctissimæ Trinitatis mysterij
consideratione adhibere oportet.*

SICUT conueniens admodum
fuit, ostendere, quanti momen-
ti &

Curiosa
SS. Trini-
tatis scru-
tatio, pe-
niculosa.

ti & commodi fit, vnà cum Christi
mysterijs diuinarum perfectionum,
& SS. Trinitatis considerationem
iungere; ita etiam consentaneum
videtur, quia id fieri humilitate ac
discretionem oporteat, declarare. In
perfectionum diuinarum & SS. Trini-
tatis mysterij consideratione in-
quisitio, quâ quis præter illa, quæ in
sacra Scriptura & Ecclesiæ doctrina
exposita sunt, nonnulla, aut ratio-
nes causæque naturales mysteriorum
omnem rationem creatam ex-
cedentium, velit cognoscere, curiosa,
superflua & periculosa est. Atque
talis à sacra Scriptura prohibetur,
dum ait, *Altiora te ne quaesieris*, scilicet,
ad eadem comprehendenda, &
intellectus tui mensura metienda.
& *fortiora te ne scrutatus fueris*, quæ
scilicet intellectu assequi non potest.
Hæc de curiosa ac nimia scrutatio-
ne intelligenda sunt, quæ quis de
potentiæ Dei infinitæ operibus plu-
ra scire desiderat, quàm Scriptura
prodit, & Sancti Patres edocent.

Ezech. 3

De periculo autem & damno,
quod

DE ORAT. MENTALI. 417

quod ab hac inquisitione & curiosa
& excessiua consideratione temera-
rios sequitur, ait alio loco Sapiens: *Prou. 25.*

*Sicut, qui mel multum comedit, non
est ei bonum: sic qui scrutator est ma-
iestatis (Dei mysteriorum & iudi-
ciorum,) opprimetur (offuscabitur
& obscurabitur) à gloria ac splen-
dore diuinitatis. Nā vt sol fixè se in-
tuentes oculos perstringit, ac visum
turbat, & si diutius apertis ipsum in-
tueri perseverent palpebris, penitus
excecatur; ita infinita illa Dei maie-
stas & lux inaccessibilis, animam
curiosè & temerariè scrutari se vo-
lentè turbat & excecatur, in temerita-
tis poenā ipsam in errores labi finēs,
quibus lumen gratiæ & sæpe etiam
fidem amittat. Hoc in curiosa & in-
ordinata rerum diuinarum inquisi-
tione fit. At quando quis in diuini-
tatis & perfectionum diuinarum, &
altissimi Trinitatis mysterij confi-
deratione, plura inquirere aut co-
gnoscere nō desiderat, quam fides &
Ecclesiæ doctrina tradit, sanctorum
traditionem Patrum in omnibus se-*

S 5 quæ-

quando, terminos ac limites ab ipis
 positos nec vel latum vnguem trans-
 grediendo, nihilque de suo sensu il-
 lis addendo, sed in omnibus subijce-
 endo se & intellectum captivando
 ijs, quæ lex à Deo reuelata, nobis de
 rebus diuinis patefecit; talis diuina
 naturæ & personarum Trinitatis
 cōsideratio non reprehenditur, nec
 periculo obnoxia, sed sanctissima
 ac perutilis est. atque ad hanc nos
 sacra Scripturâ, ac doctrina & ex-
 emplum Sanctorum hortatur. nam
 propterea mysteria sua & opera nobis
 reuelauit Deus, vt ipsa sciamus
 intelligamus, consideremus, & hinc
 ad eius amorem & fidei suæ obedien-
 tiam deducamur. Hinc & ipse o-
 perum suorum varia argumenta, tes-
 timonia, ac rationes supernaturales
 & diuinas dedit, vt ipsa sciamus
 & consideremus, atque ita in ijs, quæ
 credimus, magis confirmemur.

Quis ingentia & immensa bonorum
 quæ velut in fonte & radice in
 Dei cognitione, & attendenda
 que veritatum de eo reuelatarum

sed fide-
 lis confi-
 deratio. v-
 lissima.

DE
 cōfide
 ponat
 æterna
 id est
 Nōsse te
 quens c
 na est, i
 rum om
 timon
 iam &
 dix est i
 fons, è
 æternâ
 ipsa co
 quando
 ipsa sanc
 na mer
 Christu
 loquen
 cognosc
 quem m
 dicat,
 viua fi
 qui veri
 nigenit
 & Spir
 benè c

cōsideratione cōtinentur, dignè exponat: dixit Sap. *Cogitare de Deo, de Sap. 6.*
 aterna sapientia, *sensus est perfectus,*
 id est, intellectus nostri perfectio.
 Nōsete Domine, ait alio in loco loquens cum Deo, *consummata iustitia est,* id est, est causa & fundamentum omnis virtutis & perfectæ san-
 ctimonix. & amplius: *Scire iustitiam & virtutem tuam diuinam, radix est immortalitatis:* id est, origo & fons, è quo bona opera quibus vitæ aternæ meremur, promanât. Et hæc ipsa cognitio & consideratio Dei, quando à caritate informatur, est ipsa sanctitas, & ipsum gloriæ aternæ meritum. Atque hoc significauit Christus, dum cum Patre suo eterno loquens, ait, *Hæc est vita aterna, vt Ioan. 17.*
cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Iesum Christum. Quasi dicat, In cognoscendo in hac vitæ viuæ fidei lumine Patrem æternum, qui verus est Deus, & Filium eius vngentum, qui simul cum ipso Deus & Spiritum sanctum (nam sine illo benè cognosci Pater & Filius non

possunt, cum ab utroque procedat, & viuis cum ijs sit Deus) omnem nostram felicitatem ac gloriam consistere: item in cognoscendo per idem lumen, Filium Dei in mundum venisse, carnemque humanam ad homines redimendos assumpsisse. Sin hac per fidem caritate viam mysterij Trinitatis & Incarnationis cognitione omnis nostra salus & gloria consistat; & consideratio hinc cognitioni deseruiat, ad eadem scilicet melius cognoscenda, fidemque exercendam animandamque, sequitur, quod omnis noster profectus & summum bonum hinc pendeat, vt maturè, attentè & sedulò mysteriorum diuinitatis & humanitatis Christi considerationi vacemus, fidei quam de ijsdem habemus lumine sequendo, vt veram scilicet hinc pietatem & omnis virtutis fructum hauriamus, quod à Deo Colossensibus desiderabat petebatque Apostolus, dicens. *Non cessamus pro vobis orantes & postulantes, vt impleamini cognitione voluntatis eius in omni sapientia*

Coloss. 1.

XVIII.
procedat,
nem no-
am conf-
lo per idē
ndum ve-
am ad ho-
fisse. Sin
m myte-
rnationi
salus &
atio hinc
dem sci-
fidem que
ne, sequi-
fectus &
deat, v-
mysterio-
maneat
acemus,
us lumē
cet hinc
fructum
loffen-
Aposte-
vobis o-
le ammi-
nni sa-
piti-

DE ORAT. MENTALI. 421

*pientia & intellectu spiritali, vt am-
buletis dignè Deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes & crescentes in scientia Dei: in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius, in omni patientia, &c.*

CAPVT XIX.

De modo orandi, quem recollectionem & silentium vocant. & qua ratione mysteriorum vite Christi meditationi utilis esse queat.

NON est propositum, ex professo hic de hoc orandi modo agere, sed non nisi breuiter ipsum perstringere, & ostendere, quorum is sit, & quo adhibendus modo, ad euitanda incommoda, quæ ex indiscreto indebitoque eius vsu sequi possunt: simul etiam ad declarandum, quomodo vitæ, Passionisq; Christi Domini mysteriorum cõsiderationi adhibere eum oporteat. Hic orandi modus in eo situs est, vt oēs de creaturis, tam corporalibus, quã

Oratio silentij & Recollectionis, qua.